

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíttatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Fekete-sárga miniszterek.

(B. G.) A választási küzdelemnek vannak kortes-jelszavai és kortes színei. Apponyi pártja lefoglalta magának a „nemzeti“ jelszót és a nemzeti trikolt. A Szapáry-kormányt és a szabadelvű-pártot ellenben megajándékozta az „osztrák“ elnevezéssel és a „fekete-sárga“ lobogóval.

Igy állunk tehát egymással szemben: a nemzetiek piros-fehér-zöld, a szabadelvűpárt schwarzgelb zászló alatt.

Apponyi Albert gróf ekkép anticzipálta kinevezési rendszerét, melyet senki más meg nem valósíthat, csak ő: kinevezte magát a nemzet és nemzetügy vezérévé, a Szapáry-kormányt és a szabadelvű-pártot pedig hazaárulónak.

Komikum mindenesetre van a dologban, szükséges, hogy legyen. A választások a farsang idejére esnek, a kortesfelvonulásoknak tehát szabad hasonlítaniok a farsangi jelenségekhez és menetekhez. Ezekhez pedig kosztüm kell, így történt, hogy a nemzeti-párt vörös-fehér-zöld színekbe öltözködött. E színekhez egyéb jogcíme úgy sincs. Valahányszor eddig nemzeti czélok megvalósításáról volt szó, a régi mérsékelt ellenzéknek sehol sem lehetett látni a tettek mezején. Igaz, a nemzeti-párt erre azt mondja: az ellenzéknek, mielőtt kormányra jut, nincs alkalmja tenni, csak beszélni, dikezőzni.

De ott volt a társadalmi tevékenység tere egészen szabadon, az ellenzék számára teremtvén. A nemzeti-párt ráléphetett volna e térre, hirdetve, hogy most a kormány a nemzeti törekvések megvalósításában nem vesz részt hatalmával, addig is pótolni kell a kormányt és a többség mulasztását a társadalmi akció felkarolása által.

Nemzeti czélu mozgalmak indultak meg szinte az egész ország társadalmában. Nemzeti czélok megvalósítására egyesületek jöttek létre Erdélyben, a Felvidéken, Dél-Magyarországon és Dunántúl.

Leginkább a szabadelvű-párt publicistái, orsz. képviselői stb. indították és juttatták diadalra e mozgalmakat. Nevezetes része van a társadalmi akció sikereiben a függetlenségi

pártnak is. Egyedül csak a nemzeti-párt maradt közönyös minden ily törekvés iránt. Egyedül a nemzeti-párt kebeléből nem indult ki egyetlen mozgalom sem.

De hát mégis a szabadelvű-párt az osztrák, a Szapáry-kormány a fekete-sárga. Nem vesztjük sorra a Szapáry-kormány tagjait. Nem fejtjük ki, a nemzeti reorganizációnak mily programját adta és részben megvalósította az összes kabinet, élén Szapáry Gyula gróffal. Nem rajzoljuk, mily áldásos reformokat valósítottak meg a Szapáry-kormány egyes tagjai.

Hogy mit tett Csáky gróf a nemzeti kultúráért s mily széles körű reformok egyes nagyszabású részleteit leplezte le már eddig is Szilágyi Dezső.

A nemzeti pártnak és az igazságosan ítélő közvéleménynek csak két „osztrák“ és „fekete-sárga“ minisztert mutatunk be.

Az egyik Baross Gábor, a másik Wekerle Sándor.

Baross Gábor annyira osztrák, hogy gyűlölik egész Ausztriában. A „Neue Freie Presse“ egyebet sem tesz, mint üldözi, gyanúsítja, leplezi s meg akarja buktatni, amely törekvése természetesen csak annál inkább megerősíti állását és népszerűségében a kereskedelmi minisztert. Rá is szolgált, hogy gyűlölje, üldözze a magyar gazdasági élet felvirágoztatásának minden ellensége.

Mint közlekedési miniszter, emancipálta Magyarországot forgalmilag. Létrehozta a hatalmas államvasuti hálózatot. Megtörte az osztrák-magyar államvasut és a Dunagőzhajózási társaság uralmát, eltiporta a forgalmi politikában a germanizáció utolsó fészkeit.

Amerre a magyar államvasutak vonalai mennek, mindenütt a kultúra és a nemzeti politika sikerei kísérik. A nemzetiségi vidékek egyes pontjain a magyar államvasutak szinte majd kizárólag képviselik a magyar államesszmét. És jól képviselik. Baross még kollegájának, a közoktatásügyi miniszternek hatáskörébe is bevág: magyar iskolák és magyar templomok épülnek az államvasutak vonalain az oláhság, tótság stb. fészkeiben.

A zóna sikeres megvalósítása pedig örök büszkesége marad nemcsak Barossnak, hanem a magyar nemzetnek. És egyszersmind a zóna a leghatalmasabb eszköze a magyarosításnak, olyan, minőre a nemzeti párt még álmában sem gondolt.

A rómaiaknak Trajan korában volt 704 ezer kilométer jókarban tartott utjuk. A provinciák gyors ellatinosodását e hatalmas közlekedési hálózatnak köszönték, mert a tartománybeli lakosok könnyen érintkeztek a központtal. De mik voltak a római utak a vasutakhoz s a zónához képest! A magyar faj koncentrikusan lakik az országban, a periferiákat a nemzetiségek lepik el. A zóna ép a periferiákat hozta közel Budapesthez s a magyar faj zöméhez. A legtávolabbi határ csak annyira van az ország fővárosához, mint a közbeeső pontok. Brassó annyira van, mint Kolozsvár és Nagyvárad, Zágráb, mint Kaposvár, Máramaros Sziget, mint Kassa. Igaz, hogy ekkép a zóna terhet a magyar faj viseli, oláh, tót, szerb, ruthén alig, vagy csak kis

mértékben járul ahhoz. De a zóna a nemzeti politikának, a magyarosításnak oly eszköze, minőnek birtokában fajunk sohasem volt s így soha eddig el nem ért eredményeket fog megvalósítani.

Es Baross Gábor, mint ipar- és keresk. miniszter, hasonló sikereket fog felmutatni. Meg fogja teremteni a magyar ipart, létrehozza Magyarország teljes gazdasági függetlenségét.

Ilyen az egyik „osztrák“ és „fekete-sárga“ miniszter. Lássuk a másikat.

Wekerle kezdetben mint Tisza Kálmán jobbkeze, utóbb mint pénzügyminiszter létesítette azt, a mire szinte senki sem mert gondolni sem: a magyar államháztartás egyensúlyát. Nem a számok szédelgésével, hanem komolyan. Nem pillanatnyilag, hanem állandóan. És nem kulturális s nemzeti céljaink devalválása mellett, hanem a czélok bátor kitűzésével és megközelítésével. S nem a kiadások leapasztása, hanem azok fokozása daczára.

Az osztrák cenzuralisták azt hitték és hirdették, hogy Magyarországot, a magyar alkotmányt a pénzügyi mizeriák fogják megölni. Hogy hazánk nem lesz képes elviselni az önálló állami lét költségeit. Ezt hitték Sennyey és hívei is, a kik közé Apponyi és a mai nemzeti párt néhány más tagja tartozott.

Wekerle és jelenleg a Szapáry-kormány bebizonyították, hogy hasztalan volt az osztrák cenzuralisták kárörme, valamint felesleges volt a nemzeti-párt zápfogas vezéreinek, a mai lármás kuruczoknak, de az akkori konzervatív labanczoknak aggodalma. Magyarország megbirja önálló létének költségeit s a legrendezettebb anyagi viszonyoknak örvendő államok sorába lépett. Sőt itt még meg sem áll, hanem segítségére megy Ausztriának.

A valuta rendezése Wekerle gondolata s keresztülvitele, mely történelmi esemény számába fog menni, csak Wekerle hűvös okossága és messzelátó pénzügyi politikája mellett lehetséges. Nemcsak itthon, hanem a külföldön is meg vannak győződve, hogy a valuta rendezése sikerülni fog, ami Magyarországot fel fogja szabadítani a külföldi pénzügyi piacok uralma alól.

Gazdasági és pénzügyi függetlenség tehát nemcsak Ausztria, hanem a külföld irányában: nagy részben már is elért eredménye az „osztrák“ a „fekete-sárga“ és az „aulikus“ politikának.

A Szapáry-kormány, mely ez eredményekre büszkén rámutathat, hazaáruló.

Baross és Wekerle, a kik e nagy eredményeket, a nemzeti politikának e nagy sikerét létesítették, fekete-sárga lelkű udvaroncok.

A választók egy-két nap múlva már jötténi fognak az újdonsült nemzeti hősök és a nemzeti feladatok régi sikereiben gazdag, de most schwarzgelbnek kikiáltott munkásai közt.

Addig is azt fogják mondani: nem a Szapáry-kormány, nem a szabadelvű párt a fekete-sárga, hanem azon epés irigység, melynek szemüvegén néz a nemzeti-párt.

És melynek szemüvegét hasztalan igyekeznek rákényszeríteni a választókra.

Választási mozgalmak.

Kézdi-Vásárhely, 1891. jan 26.

Még csak néhány nap van a választásokig, melyeken a nemzet ismét megnyilatkozik, kifejezést adván annak, hogy meg kíván-e továbbra is maradni a csendes, de biztos fejlődés útján, kívánja-e megvalósítani azon nagyszabású reformokat, miket a kormány jövő munkaprogrammja felvett, vagy pedig szakítva az eddigi rendszerrel, ama sikamlós utra lép, melyet az ellenzéki pártok politikája hirdet. Közeledünk a 12-ik órához, mely 5 évre egy ország sorsa felett dönteni fog. Politikai nézetek, felkorbácsolt szenvedélyek, társadalmi, sőt némely helyen ellentétek állanak egymással szemben, elkéseredetten harcolva a győzelem felett, s a felkorbácsolt indulatot nem egy helyen vérrel mooskolták be már eddig is a legszebb alkotmányos jogot. S hogy mit hoznak még a küzdelem utolsó napjai, azt ki tudná megmondani!

Régi igazság, hogy a magyar nép nem tud higgadtan politizálni, nem tudja kellőképpen respektálni az ellenkező véleményt, s a meggyőződés eszközei között üsdöktől fogva ott szerepel a fűtykös, mely némelykor nem győz, hanem öl, s a késői keserves megbánás nem képes többé helyre hozni az elkövetett hibát. S ha némely vidékeken a szenvedélyek a legfelsőbb fokra hágtak, az ebből folyó következményekért első sorban azok felelősek, kik a szenvedélyeket izgatásaikkal lángra lobbantották. Beesüljük az olyan ellenzéket, mely becsületes fegyverekkel harcol, mely meggyőző és nem amit s mely saját erőnyeivel s nem a másik fél meggyalázásával igyekszik ellenfelét tulszárnyalni; de azt az ellenzéket, melynek egyedüli fegyvere az izgatás, mely olyan reményeket kelt a hiszékeny nép szívében, mik soha be nem teljesülhetnek, mely arra tanítja a népet, hogy hatóságát s a felsőbb hatalmat tekintse ellenségének, kiktől ő soha semmi jót nem várhat, kiket épen ezért nem tisztelni, hanem gyűlölnie kell: az ilyen ellenzéket el kell itélnünk. Mindkettőre tudunk nem egy példát, de az utóbira sokkal többet. Mi tehát nem győzzük eléggé ajánlani a vezetőknek, hogy a szenvedélyek lángját ne élesztien, hanem eloltani igyekezzenek. Aztán meg hangoztatnunk kell azon igazságot is, hogy a mely nép nem tudja alkotmányos jogait higgadtan, méltósággal gyakorolni, nem méltó arra, hogy jogai legyenek.

A kézdivásárhelyi függetlenségi párt is végre akcióba lépett. Minthogy okvetlenül jelöltet akart felállítani, megtette azt a furcsaságot, hogy egy tősgyökeres mamelukot léptetett fel jelöltnek Molnár Józsiás ur személyében. Jól tudjuk azt mindnyáján, hogy Molnár ur ezeltűt 5 évvel kormányparti programmal lépett volt fel, s azt is tudjuk, hogy a legutolsó időköz a kormánynak egyik legbuzgóbb híve volt, s most, ime, meglep azon hihetetlen elhatározással, hogy függetlenségi jelöltnek lép fel. A nélkül, hogy Molnár ur személye ellen kifogásunk lenne, nem habozunk kimondani, hogy ezt a nem várt fellépést nem tarthatjuk olyanakk, mit a politikai következetesség megenged. Ha a kézdivásárhelyi függetlenségi párt csakugyan az, mint a minek magát állítja, t. i. egy elvért küzdő párt: akkor hogyan tudjuk megérteni, hogy oly embert vall magának, kinek kormányparti elvei ismeretese? Ha pedig a párt csupán azért lép most sorompóba, hogy az ellenjelölt dolgát megszaportítsa, s ha csak mulhatatlanul jelölt kell az elvre való tekintet nélkül: akkor ezt a jelölést meg tudjuk érteni, de olyanak nem tekinthetjük, melylyel komolyan kellene elszámolni, s mely győzelemre nem számíthat; mert felteszszük népünk politikai érettségéről, hogy a politikából nem csinál személyi kérdést s bizalmával nem fog megajándékozni olyan jelöltet, ki folytonos ingadozása által elvesztette az alapot, hogy bármely párt megbízhassek benne.

A személyi kérdésektől eltekintve, nem mulaszthatjuk el itt is megemlíteni, hogy városunknak ez idő szerint sok függő kérdése van, melyeket csak a kormány hathatós támogatással mellett

oldhat meg kedvezően; sohasem volt tehát nagyobb szükségünk, hogy magánérdekeinket a közjónak alárendeljük s hogy még a politikai elveink is hallgatni kell ott, hol városunk érdeke forog kérdésben. Éppen ezért rossz szolgálatot tesz szülőföldjének, a ki e válságos viszonyok között meg akarja városunkat fosztani attól, ki a mult 5 év alatt oly buzgósággal s oly egész lélekkel képviselte városunkat az országgyűlésen. Jól ismerjük azon kifogásokat, hogy volt képviselőnk s jelenlegi jelöltünk ezt meg amaz nem tette meg, de hogy miket tett városunk s egyesek érdekében, bölcsen és mélyen hallgatnak.

Jelöltünk személye, képességei s eddigi működése ellen kifogása senkinek sem lehet; városunk érdeke azt követeli, hogy megmaradjunk mellette. Ennélfogva a politikai bölcsesség, de meg a következetesség is úgy hozná magával, hogy a képviselőválasztásból ne csináljunk divatot, hogy ma ilyen, holnap meg olyan elveket valljunk s majd kormányparti, majd meg függetlenségi képviselőt választunk, hanem hiven és rendületlenül álljunk meg azon jelölt mellett, ki 5 éven át megmutatta, hogy városának igaz fia s hogy van akarata és képessége annak érdekeit előmozdítani. Az a valódi vagy képzelt lelkesültség a függetlenségi eszmék iránt, mely ma a kedélyeket eltölti, a valóságra redukálva nem egyéb, mint újdonság iránt való vágyakozás, a népkegynek ama szerfelett való változandósága, mely szereti ma eldobni azt, a mit tegnap még ünnepelt, összetöri bálványait ma, hogy holnap újat állítson magának, s többnyire mindig megbánja tettét. Ne fussunk tehát ködképek és ábrándok után, hanem haladjunk azon úton, melyet a józan okosság és életbölcsesség előir, s gondoljuk meg azt, hogy e város emelkedése és haladása felett határozunk, midőn az urna elébe fogunk állani.

Molnár Józsiás, Kézdi-Vásárhely függetlenségi jelöltje, folyó hó 27-én délután tartotta meg programmbeszédét nagyszámu hallgatóság előtt. A beszéd jóformán azon jól ismert csapáson halad, melyen a legtöbb ellenzéki programmbeszéd. Hajlandók vagyunk elhinni, hogy az ellenzéki pártok már kezdetben készítettek egy mintát s azt elküldözték az országba mindenfelé, a szónokok csak a helyi vonatkozásokat írják bele s készen a beszéd. Egyik szónoklat hajszára olyan, mint a másik; mind megannyi a kormány nagy bűneiről szól, s mindenik nagyokat szépeket ígér. Molnár ur beszédében a helyi vonatkozásoknak igen nagy tér volt engedve; sok volt abban, a mi inkább a szívhez, mint az észhez szól, mely azonban nem politika, hanem muló szóvirág. Hogy a beszéd hatása tartós és állandó volt e s hogy a bizalom a képviselőjelölt ur függetlenségi értelme iránt erős-e, azt a közeli választás fogja megmutatni.

A kézdi választó-kerületben a programmondó faluszások befejeztetvén, az elhintett mag kezdi meghozni a maga gyümölcseit. Nem egy községben anarchikus mozgalmak vannak. A szavazatból kitagadott hazafiak — az ugynevezett mezitőlások — a sok szép ellenzéki beszéd folytán állampolgári fontosságuk öntudatára ébredvén, elkezdették terrorizálni a tisztességes szavazó polgárokat. Minthogy a mozgalmak elnyomására a helyi közbiztonsági személyzet sok helyen elégtelennek bizonyult, a járási főszolgabíró intézkedett, hogy huszárok menjenek a veszélyeztetett községekbe a rend és nyugalom fentartása végett. Az ellenzéki kortések ezen intézkedést hiábán írják az alkotmányos szabadság rovására, mert nem az a valódi szabadság, mikor mindenkinek minden szabad, hanem az, midőn mindenkinek joga meg van oltalmazva.

Külömfélék.

— Kinevezés. Gábor Mátyás aradi törvényszéki jegyző a berettyóújfalusi járásbírószághoz albiróvá nevezetett ki.

— Kovásznáról írják: Megyénk szeretett főispánja vasárnap a déli vonattal Bekies Gusztáv társaságában Kovásznára utazott, honnan rövid ottlétök után a délutáni vonattal visszautazott székhelyére.

— A közönség figyelmébe. A kézdi-járási választókerület tudvalevőleg f. hó 29-én délelőtti választ. Ezen alkalomra a választási helyiségek, ugymint: a Szarvas és Zöldfa vendéglőkhöz vezető utcák, a kocsiközeledés előtt el fognak záratni. Mit előleges tudomásvétel végett a közönség tudomására hozunk.

— Huszárok, huszárok, nyalka szép vitézek érkeztek Kézdi-Vásárhelyre a választásokra, az alkotmányos jogokból kitagadott szép nem nagy öröme s nagy gyönyörűségére. Hanem az öröm nem volt állandó, mert a nyalka csapat szerdán reggel kivonult a szomszéd falvakba cernirozni s csak pénteken reggel jönnek ismét vissza. Ezen kívül érkezett egy pár század gyalogság is. Kézdi-Vásárhelyt tehát nagy az élénkség.

— Székely munkások figyelmébe ajánljuk a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetőségének alábbi átiratát: Méltóságos Potsa József urnak, Háromszékvármegye főispánjának, S. Szentgyörgyön. A folyó év tavaszán kivételre kerülő pályafentartási munkálatokhoz a folyó évi márczius hótól október hó végéig több osztálymérnökségeinknél összesen 259 munkásra leend szükségünk és pedig: Segesvári osztálymérnökségünknek a tavaszi és nyári hónapokban átlag 80 munkásra lenne szüksége. A brassó-háromszéki helyi érdekű vasut osztálymérnökségénél a brassó-zernesti és brassó-kézdivásárhelyi vonalon szintén 80 munkás nyerhet alkalmazást. A nagyszebeni osztálymérnökségénél Ladámoson 4, Vizaknán 4 munkásra lenne szükség; ezeknek azonban valamit a felépítményi munkához is kellene érteni. Nagyenyedi osztálymérnökségünk 10—15 irni, olvasni tudó munkást szintén hajlandó elfogadni. A csucsei osztálymérnökségénél ápril hótól október hó végéig 30 munkásra s ezenkívül mozgór szolgálat teljesítésére további állandó 6 munkásra volna szükség. Végül a nagyváradi püspökladányi osztálymérnökségénél Nagyváradon 20, Mező-Keresztúron 20, összesen tehát 40 munkás volna szükséges. Ez alapon tisztelettel felkérem Méltóságodat, mikép Udvarhely és Csik megyék főispánjaival oda hatni méltóztatassék, mikép az egyes fennebb felsorolt osztálymérnökségeinknél szükségelt székely munkások jelentkezzenek és a munkába állás iránti készségüket kijelentsék, tisztelettel kérvén Méltóságodat, mikép a jelentkezők neveit velem eleve közölni kegyeskedjék, hogy díjtalan elszállításuk iránt intézkedhessem. Az illetők lakást nem kapnak, napibérük 50 és 80 krajczár között a tavaszi és őszi, nemkülönben a nyári hónapokhoz mértén váltakozik, de egyénenként is változik tehetőség és szorgalom arányában. Figyelmeztetendők az illetők, hogy azok, a kik a munkát ott hagyják s szülőföldjükre vissza akarnak menni, díjmentes utazásra nem számíthatnak, ellenben azok, kik október végéig, illetve a munka befejeztéig munkában maradnak, teljesen díjmentes utazásra tarthatnak igényt. Fogadját Méltóságod kiváló tiszteletem nyilvánítását, melylyel vagyok kész szolgálja Kolozsvárt, 1892. jan. 22. Langer s. k. üzletvezető főfelügyelő.

— Schweinitz Gyula gróf, Erdély ipari és gazdasági érdekeinek egyik leglelkesebb barátja és támogatója, e hó 24-én 69 éves korában meghalt. Gróf Schweinitz egyike volt azoknak, kik a legalaposabban ismerik bajainkat. Ismerte a haladotabb külföld intézményeit, ezeket igyekezett az itthoni viszonyokhoz alkalmazni s iparosainkkal, gazdáinkkal elfogadtatni. Nincs az erdélyi iparnak, gazdaságnak, közlekedési állapotnak olyan hiánya, melynek megszüntetése ne szerepelt volna Schweinitz gróf kiterjedt munkaprogrammjaiban. Ott volt mindenütt, ahol vagyonosodásunkért, fejlődésünkért, bármilyen nemzetgazdasági vagy humánus czélért kezdeményezni és tenni kellett. Rámutatott a segítés helyes irányára és ő maga indult meg elsőnek az általa kiszabott utakon. Eszméi, indítványai közül sok valósult meg. Ezek mellett hazafi volt a szó legszebb, legnemesebb értelmében. Munkássága, sikerei tartós emléket állítanak az elhunyt nemes grófnak, kinek emléke áldott lesz Erdélyben. Temetése folyó hó 26-án volt Kolozsvárt nagy részvét mellett. Az elhunyt grófban gr. Nemes János, a kézdi kerti volt országgyűlési képviselője, sógorát gyászolja. Béke poraira!

— **Vaszary Kolos kardinális.** A hercegprímást az a kitüntetés érte, hogy a székfoglalása, még püspökké szentelése előtt kinevezte a pápa kardinálisra s rögtön meg is küldötte neki a legfőbb egyházi méltóság jelvényeit. Most kapta meg a primás a pápai brevet, mely e hó 14-én kelt s hangsúlyozza, hogy a pápa a kitüntetéssel Vaszary Kolosba helyezett bizalmának akart kifejezést adni. Különösen méltatja a breve egyúttal a primás sokszor hangoztatott elveit: az egyház, a király és a haza iránti hűséget. — Mint már fentebb említettük, igen nagy pápai kegy jele, hogy a hercegprímást már most kinevezték kardinálisra. Kevés hasonló eset van az egyház történetében, a magyar katolikus egyházban éppen nincs rá példa. Az esztergomi primások rendszerint kardinálisok voltak, de mint kinevezett kardinális, egyik sem foglalta el a primási széket, hanem rendszerint csak több évi primásság után kapták meg a bibort. Most eredetileg úgy tervezték, hogy a pápa csak az áprilisi konzisztoriumban nevezi ki Vaszaryt kardinálisra, két más magyar egyházfejedelemmel együtt. Vaszaryval azonban a pápa kivételt tett s nem várta be ezt a konzisztoriumot, mert a hercegprímás még régebbi időkből kiváló kedveltje. A magyar bevezetendő kormányzása körül szerzett érdemei már főpáti korában kedvessé tették Rómában a Vaszary nevet s XIII. Leo pápa már évekkor ezelőtt a lilaszínű zuheto viselésével tüntette ki Vaszaryt. A biborral majdnem egyszerre kapta most a hercegprímás Rómából az érseki palliumot. Haudek Ágoston, a primás megbízottja, most adta át Vaszarynak a palliumot. — A hercegprímás hét-főn lelkigyakorlatokat kezdett s nyolcz napon át senkivel sem fog érintkezni a lelkigyakorlatokat vezető szerzetesen kívül. Február elején elfoglalja az esztergomi érseki palotát s ugyanitt a palota kápolnájában lesz a konszekráció. Napja eddig még nincs megállapítva, de valószínűleg oly időben fog megtörténni, hogy az új országgyűlés megnyitásakor a Venni sanctet a hercegprímás már mint fölszentelt esztergomi érsek fogja végezni.

— **Dühöngő örült.** A kovásznai síklón dolgozó olasz munkások egyikén a mult pénteken kitört az örütség. A szerencsétlen ember azt képzelte, hogy őt a csendőrség ildózi s e feletti félelmében egyik telekről a másikra bujdosott. Mindenünnen eltávolították a lakók. Végül olyan helyre vetődött, hol a gazda éppen nem volt houn. Itt az asszonyra rohant az örült, s azt fojtogatni kezdte. Egy ember, hallva a megtámadott nő vészkiáltásait, segítségére sietett. Azonban vesztere, mert az örült neki fordult s olaszkesét oly erővel szurta szíve fölért a vállába, hogy a sebzett ember azonnal összerogyott. Állapota különben nem életveszélyes. A dühöngő letartóztatták.

— **A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara** 1892. évi január hó 30-án szombaton d. u. órákor saját helyiségében tartja rendes közös ülését. Tárgysorozat: I. Elnöki közlések. II. Jelentés az ügyforgalomról. III. A kereskedelmi szakosztály véleménye: a) a győri társkamara átirata, a bor szerzéséhez használt szesnek italmérséi adótló való mentesítése tárgyában; b) a nagyszabeni posta- és táviráda-igazgatóság megkeresése a postai záróra ügyében; c) a brassói társkamara — az ékszerek és órákkal való kereskedés tárgyában — a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez intézett felterjesztése iránt; d) a helyi kereskedőtársulat előterjesztése a kereskedő-tanoncok felvétele és felszabadítása tárgyában; e) az osztrák-magyar kereskedelmi utazók egyletének kérése a magyar államvasutak vonalain kedvezmények engedélyezése iránt; f) a szegedi társkamara átirata a 10 frtig terjedő üzleti számlák bélyegmentesége ügyében. IV. Az ipar-szakosztály véleménye: a) a kamara kerületében létesítendő iparszakiskolák és tanműhelyek tárgyában; b) a külföldi tanulmányutra szóló 300 frtos ösztöndíj tárgyában. V. Indítvány a kamara területén működő, de idegen székhellyel bíró iparvállalatoknak kamarai illetéke ügyében. VI. A kamara 1891-ik évi zárszámadásának előterjesztése és a számvizsgáló bizottságnak az 1892. évre való ki-küldése. VII. A központi bizottságnak egy évre való megválasztása.

— **Köszönetnyilvánítás.** A kézdivásárhelyi önkéntes tüzoltó-egylet önképző-köre javára a folyó hó 23-án rendezett táncvigalom alkalmával a következő szíves felajánlások folytak be: Csizsár Imréné sz. Filöp Vilma urasszony 30 frt. Egy jegyért adatott 10 frt. Csizsár Pál 6 frt. Gilyén Árpád kir. kamarás 2 frt 20 kr. Bartók Károly polgármester 2 frt. Br. Szentkeresztj Irén 1 frt 50 kr. Kátyavető özígányné 1 frt 14 kr. Báro Szentkeresztj Stephanie, Fejér Károly kir. járásbíró, Ponory Sándor kir. törvényszéki elnök, Csizsár Dénes, Benkő Pálné, Blatt Mihály, Simon Jenő (Brassó), Benkő Gyula, id. Tóth István, ifj. Tóth István, Sylveszter János (Alcsernáton), Zonda Mihály (Polyán), özv. Tóth Mihályné, Benkő Lajos, Frenkul Emánel, Nagy Károly igazgató, Bartók Károlyné, Sinkovics Ignáczné, Tóth Jó-

zsef, Molnár József, Csizsár József, ifj. Kovács János 1—1 frt. Özv. Tóth Gézné, Szabó Mózes, Turóci Mózes 80—80 kr. Özv. Nagy Mózesné 60 kr. Baló László, Bedő István, özv. Török Jánosné, Pongrácz János, dr. Bánffy Zsigmond, Elekcs Béla tvszéki bíró, Vajna Dénes tvszéki bíró, Erdélyi Károly ig., Benkő Sándorné, ifj. Benkő István, Jancsó Dénes, Bándi István, dr. Szentpétery Bálint, Nagy Dénes, Jancsó Mózes, Hegyesi Alajos, árvasz. jegyző, özv. Kursmisch Jánosné (Alcsernáton), István Andrásné (Alcsernáton), Wértán testvérek, Császár Lukács, ifj. Jakab István, Kovács Károly, Szenkovics Jenő, ifj. Kovács István, Kelemen Elek, Pap Adolf 50—50 kr. (Folytatása következik.)

— **Mit lehet egy jó lapról kívánni?** Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesítéseket közöl a világ minden tájáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, ezzel még csak azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormányférfiakkal és politikusokkal összeköttetésben állnak), hogy naponkint megátviroztatathja magának nemcsak azt, a mi történt, hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozottan bekések a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavarral fenyeget; Konstantinápoly, Szófia, Bukarest, Belgrád, sőt még Csetinye is megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész győnyörűsége, de gyakran bosszúsága is az a gyakorlati államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találékony esztű tudósítói néha a legrejtettebb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitűnőek belföldi hírforrásai is; a hazai politikáról egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat; parlamenti tudósításai meg épen mintaszerűek. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakíró, szimlű- és könyvbíró cikkek, tanulmányai, melyeket közöl, mind meglepheti az olvasók ezreit, de manapság egy igazi jó laptól mindezeknél többet kívánnak. Ma nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen jó szórakoztatója a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermekek mind megtalálják mulatságukat benne, de mit ér az olyan háziabárát, a ki mindig csak mulattat bennünket, de soha egy okos tanácsal nem tud szolgálni, ha hozzá fordulunk? Egy igazán jó lapnak e kettős feladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapnál tapasztaljuk, az „Egyetértés”-nél, mely különben terjedelménél fogva erre egy szólván egyedül alkalmas is. Mert ahhoz bizony nagy papíroszparlás szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a közönség mulattatására, azután adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozás ember van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket kell kiszolgálni. A kereskedő, a földelátogató, a bankár, a kötvénytulajdonos, a sorsjegyvásárló, az a sok száz és százféle gyáros, iparos, üzlettulajdonos és gazdálkodó, az nemcsak azt akarja tudni, hogy az értékpapírosoknak meg a nyers anyagoknak és készítményeknek mi az árak, hanem azt is, hogy hol lehet olcsón vásárolni és hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni? És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még oly jól is szerkesztve, ha mindjárt százszázakat áldoznak is tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés”, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezérlapjává tett és a hírdetések egész özönével keres föl. Az üzletemberek az „Egyetértés”-t tekintik annak a közegnek, mely köztük az érintkezést, ha szükség van rá, legsikeresebben közvetíteni képes hírdetéssel által. Kinek hirdetni valója van, az „Egyetértés”-t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a legvagyonosabb osztályhoz tartozó előfizetőhöz fog szólni; a ki pedig azon gondolkodik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ismét csak az „Egyetértés”-t választja, mert jól tudja, hogy e lap az anyagi érdekeit nemcsak megvédelmezheti, hanem ha tájékozását belőle meríti, mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó lapról meg lehet kívánni, elérni azonban csak az „Egyetértés” által lehet.

Farsang.

K.-Vásárhely, 1892. jan. 26.

(Tüzoltók bálja.)

A helybeli önkéntes tüzoltó-egylet önzetlen tevékenységével teljes mértékben megnyerte a polgárság szeretetét. E körülményt bizonyítja a fényesen sikerült bál is, melyet derék tüzoltóink folyó évi január 23-án rendeztek. Nem kellett cifra falragaszokban s hosszú hirlapi cikkekben kapaciztatni a közönséget a részvételre. Egy egyszerű felhívás elég volt arra, hogy minden nemesező polgártárs meg hozza anyagi és szellemi áldozatát a közhasznú egyesülettel szemben. A bál méltó volt derék tüzoltóink multjához, mert ugy szellemileg mint anyagilag a legszebb sikert mutatta fel.

Ama körülmény, hogy e bál védnökségét tek. Csizsár Imréné szül. Filöp Vilma fogadta el, már elég garanciát nyújtott arra, hogy ez estélyen mindenki jól találhatja magát, mert itt csak fény-nyel és eleganciájával találkozhatik.

A meghívók a derék rendező bizottság által, melynek élén Csizsár Dénes mint elnök, Farkas Miklós mint jegyző állt, a legpontosabban lettek kézbesítve. A 24 tagu bizottság minden egyes tagja ez alkalommal nemes versenyt fejtett ki abban, hogy ki végzi jobban, eredményteljesebben feladatát. Az eredmény meg hozta a kívánt sikert minden tekintetben, s fényesen igazolva van, hogy városunk polgárságának igen is nagy szüksége van egy önképző-körre, hol a jóra, nemcsak és szépre fogékony lelkét e polgárság a kor igényeire merően fejleszthesse.

Az önképző-kör anyagi szükségletének fedezésére jelentékeny összeg folyt be, de ennél is több

bet ér az ügy iránti érdeklődés, mely e bál alkalmával minden nemesező polgártárs részéről nyilvánult. Vannak városunkban bizonyos kasztok, melyek távollétükkel szoktak tündökölni. Ez uttal föl kell tennünk róluk, hogy nem az ügy iránti közöny tartotta távol őket, hanem a képviselő-választási mozgalom, mely most ország-szerte izgalomban tartja a lakosokat.

A tüzoltók zenekara néhány darabot a szabadban eljátszván, a bál kezdetét tudatta. Erre nem sokára benépesült Terpsichore temploma és a fényes teremben a derült jó kedv nőttön nőtt egész a késő hajnali órákig.

A felülfizetési asztalnál Csizsár Pál foglalt helyet mint bizottsági pénztáros és tisztét oly dicsőretre méltó buzgalommal töltötte be, hogy megérdemelje, miszerint minden bárendező bizottság pénztárosává válasszsa.

Fényes küldöttség kíséretében, a tüzoltó zenekar harsonája mellett érkezett a terembe Csizsár Imréné urnó, hol a tüzoltók nevében ifj. Czimbalmos Ferencz szakaszparancsnok üdvözölte s emlékül diszes virágcsokrot nyújtott át.

A táncz derék rendezői nem sokat engedték pihenni Faraó fiait és a kitűzött tánczrendből semmit sem engedtek el. A megjelent csinos maszkok diszei és élénkítői voltak az estélynek.

A négyeseket 50—60 párt tánczolt. Volt jó kedv, élénkség kivilágos viradtig. Az éjjeli órákban szünet alatt a tüzoltó-zenekar játszott kitűnő szabotossággal s töle eddig nem látott lelkesültséggel.

Szünet után ugy a zene-, mint a tisztika a derék védnökönk vendégei voltak.

Mint halljuk, a bál 205 frtot jövedelmezett tüzoltóink önképző-körének.

Ha azoknak díszes névsorát, a kik áldozatukkal a bál sikerét, megjelenésükkel fényét, fáradozásukkal jó hírnevét emelni szívesek voltak, itt egyen-egyen elő nem sorolhatjuk is, nyugtassa meg az a tudat, hogy egy jóirányu egyesülettel szemben rótták le legszentebb hazafiai és honleányi kötelességük egyikét. Az elismerés minde-nik iránt a gazdag eredményben rejlik, s abból ki-k büszkén részt kívánhat magának.

A megkezdett uton bátran előre! mert nem a szájhökö a dicsőség, hanem azoké, kik e város és lakói érdekében önzetlenül, tiszta kebellet tenni képesek. Isten éltesse a derék rendező bizottságot; virágoztassa fel városunk kebelében e nemes irányu egyesületet!

Ikfalvi.

A lemhényi róm. kath. dalegylet február hó 6-án Lemhényben néhai Bálint József házában az orgona javára — a kibocsátott meghívó szerint — „ünnepelelyel összekötött” tarisznyás bált rendez a következő műsorral: 1. Nyitány; „Dráma a tenger fenekén”, előadják nt. Tamás István s-lelkész fuvolán és harmoniumon Kosztándy János karvezető. 2. „Isten, áldd meg a magyart”, vegyes karra; előadja a dalegylet. 3. „Ivasközbén”, Petőfitől; szavalja György Ferencz tanító. 4. „Hű szeretöm...” Fuvola- és harmonium-kísérettel énekl Székely György tanító. 5. „Öreg legény”, négyes karra; előadja a dalegylet. 6. „Bolha polka”, játszá fuvolán Tamás István, czimbalmos Székely György és harmoniumon 4 kére Kosztándy János és György Ferencz. A rendező bizottság élén állanak: László József plebános mint elnök, Székely György mint alelnök, Kosztándy János mint karvezető. Belépti díj személyenkint 40 kr.

Nyilvános köszönet.

A kézdivásárhelyi s vidéki Rudolf-kórház javára a sósmezői vöröskereszt fiók-egylet által eszközölt gyűjtéshez szíves adományokkal hozzájárultak a következő adakozók: Mayer Ignác, Dézsi Klára, Belloy János 1—1 frtal. Sipos Albertné 60 krral. Hegyesy Irma, Nagy Pál, Subak Antalné, Zakariás Árpád, N. N., Oniszim Irímia 50—50 krral. Bardócz István, N. N. 40—40 kr. Reveka Mariásné 30 kr. Aranyos János, Német Imre, Zölde Mihály, Tusa Géza, Bokor András, Borbély Lajos, Czipa Ferencz, N. Ardelean, G. Reveka Miku, Kimlea János, Kiss János, Hajdu Teréz, Zakariás Anna, Barabás Zsigmond, Kajsa György, Bakk Miklós, Varga Ferencz, Benedek László, Antal Jánosné, Dumdirfer György, Schuller Jánosné, Ferencz György, Imre János, Bartsa Györgyné 20—20 kr, Nagy János, Popovics Mária, Keimloj György, Zakariás Mária, Antimir Antímia 10—10 kr. N. N. 5 kr.

Fogadják a t. gyűjtő vörös-kereszt fiók-egylet, valamint a szíves adakozók Rudolf kórházunk nevében kifejezett legmelegebb köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyen, 1892. január 20-án.

A vöröskereszt vidéki választmány s a Rudolf-kórház igazgató-bizottsága nevében:

Br. Szentkeresztj Stephanie, elnök.

Vajna Károly, jegyző.

18-ik közlemény

az orbai-járási vörös-kereszt fiók-egylet azon új tagjairól, a kiknek évi tagsági díjai 2/3-ad részben a kézdivásárhelyi „Rudolf”-korház javára adományoztattak:

Csernátónból rendes tagok 6 évre 1—1 frttal: Végh Károly, Vitályos Pál, Szaniszló Ferencz, Rákosi Demeter, Kölönte Sándor, Cseh József, Magyarosi Dávid, Rákosi Móricz, Hollanda István. 2 frttal: Kovács Károly. Rendkívüli tag: Henter József 50 krral. Összesen: 11 tag 11 frt 50 krral.

Esztelnekről rendes tagok 6 évre 1—1 frttal: Barabás Lőrincz, Szacsavay Miklós, Demény Miklós, Czibak József, Babos Lajos, Santa Elek, Gyergyai Tamás, Mátyás Ferencz, Varga Lajos, Lengyel Károly, Szentiváni Gergely, Mike György, Albert Antal, Veres János. Összesen 14 tag 14 frttal.

Fogadják a kiválóan buzgó gyűjtő s szíves aláíró új egyleti tagok hálás köszönetünket.

Kézdi Vásárhelytt, 1892. január hó 22-én.

A vörös-kereszt-egylet Kézdi-Vásárhely vidéki választmánya nevében.

Br. Szentkereszty Stephanie, elnök.

Vajna Károly, jegyző.

A közönség köréből.*

Felkérettünk alábbi nyilatkozat közzétételére: Valóban kedves kötelességet teljesítetek, mind az

„Adria”-biztosító társulat

erdélyrészi vezérigynökségének Kolozsvárrt a nyilvánosság előtt őszinte és kiváló köszönetet

* E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti. Szerk.

mondok azon igazán kitünő méltányosságáért, melyet jelentékeny tűzkárom felvétele és a mai napon eszközölt pontos kifizetése körül tanusított.

Jól tudom, hogy a régi, szolid alapelveiről ismert intézetnek károsult feleivel mindenkor követett humanus eljárása dicséretre nem szorul, mindamellett nem fogom elmulasztani az „Adria”-biztosító társulatot mindenütt és mindenkinék a legmelegebben ajánlani.

Szilágy-Cseh, 1892. január 18.

Báró Bornemisza Elemér s. k.

Piaczi árak.

Kézdi-Vásárhelytt, 1892. január 21-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenként	8 frt — kr
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Rozs (tisztá)	„	6 frt 30 kr.
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Arpa (tisztá)	„	4 frt 60 kr.
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Zab	„	2 frt 70 kr.
Törökbuza	„	5 frt — kr.
Kása (köles)	„	10 frt — kr.
„ (árpa)	„	20 frt — kr.
Borsó	„	6 frt — kr.
Lencse	„	16 frt — kr.
Fuszulyka	„	16 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	„	1 frt — kr.
Marhahús	kilógrammonként	— frt 44 kr.
Disznóhús	„	— frt 40 kr.
Juh-hús	„	— frt 24 kr.
Szalonna	„	— frt 64 kr.
Faggyu (nyers)	„	— frt 32 kr.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén

1892. január hó 26-án.

Magyar aranyjáradék 6%	—.
Magyar aranyjáradék 4%	103.08
Magy. papíráradék 5%	101.10
Magyar vasuti kölcsön	—.
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	—.
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	—.
M. keleti vasuti államkötv. III. „	111.—
Osztrák járadék papírban	87.75
Osztrák járadék ezüstben	999.—
Osztrák járadék aranyban	106.—
1860. államsorsjegyek	137.50
Osztrák-magyar bank részvény	962.—
Magyar hitelbank részvény	352.—
Osztrák hitelintézet részvény	307.30
Magyar földtehermentesítéskötvény	—.
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	—.
Temes-bánáti földteherm. kötvény	—.
Temes-bánáti földt. kötv. záradékkal	—.
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	—.
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődézmá-váltásigkötvény	—.
Magyar nyereségsorsjegyekölcsön	137.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	128.—
Ezüst	—.
Cs. és kir. arany	5.37
20 frankos arany	9.85
Német birodalmi márka	56.54
London (2 havi váltókért)	159.80
20 márka arany	11.57

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vasút.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1891. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

A l l o m á s o k				A l l o m á s o k			
Vegyes vonat		Személyvonat	Gyorsvonat	Vegyes vonat		Személyvonat	Gyorsvonat
Predeal (vendéglő)		(érk. ind.)		Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N-Szeben felé)		(érk. ind.)	
Brassó (vendéglő)		(érk. ind.)		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)		(érk. ind.)	
Botfalva		4.48	7.23	Nagy-Enyed		1.08	3.47
Földvár		5.07	8.03	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)		1.35	4.07
Mogyorós		5.26	8.23	Gyéres (elágazás Torda felé)		2.21	4.40
Apáza		5.42	8.37	Kolozsvár (vendéglő)		2.31	4.52
Köpecz		6.02	8.57	Nagy-Várad (vendéglő)		3.08	5.20
Agostonfalva		6.09	9.04	Budapest		3.18	5.26
Alsó-Rákos		6.26	9.20			(érk. ind.)	
Homoród		6.55	9.46			6.08	7.40
Kacza		7.12	9.59			10.44	11.51
Bene		7.32	10.20			(érk. ind.)	
Erked		7.52	10.36			11.04	12.09
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)		8.23	11.03			6.35	8.40
Segesvár (vendéglő)		(érk. ind.)					
Medgyes		(érk. ind.)					
		8.46	11.19				
		8.53	11.29				
		10.09	12.37				

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Érvényes a megnyitás napjától.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel 4:00 d. u. 2:45	Brassó	indul reggel 8:30 d. u. 3:10
Imecsfalva	4:17 „ 3:02	Szász-Hermány	8:49 „ 3:29
Páva-Zabola	4:34 „ 3:19	Prázmár	9:13 „ 3:53
Kovászna	4:47 „ 3:32	Kökös	9:26 „ 4:06
Barátos	5:17 „ 4:02	Uzon	9:43 „ 4:23
Nagy-Borosnyó	5:33 „ 4:18	Kilyén	9:58 „ 4:38
Eresztvény	5:52 „ 4:37	Sepsi-Szentgyörgy	10:23 „ 5:03
Sepsi-Szentgyörgy	6:32 „ 5:17	Eresztvény	10:51 „ 5:31
Kilyén	6:42 „ 5:27	Nagy-Borosnyó	11:13 „ 5:53
Uzon	7:00 „ 5:45	Barátos	11:42 „ 6:22
Kökös	7:13 „ 5:58	Kovászna	12:00 „ 6:41
Prázmár	7:30 „ 6:15	Páva-Zabola	12:13 „ 6:53
Szász-Hermány	7:50 „ 6:35	Imecsfalva	12:28 „ 7:08
Brassó	érk. reggel 8:08 este 6:53	Kézdi-Vásárhely	érk. délután 12:46 este 7:26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.